

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

ביצה - ל"ד

1. אין מלבנין רעפים לצלות בהן. מה הטעם בזה?

מדובר ברעפים חדשים שיפקעו כשילבנם ונמצא שטרח שלא לצורך. ויש אומרים: משום שבהיסק ראשון הם מתקשים ונעשים כלי. דרסה, טרפה, בכותל והיא מפרכסת: אם שהתה מעת לעת, כשרה. ואמר ר"א בן אנטיגוס: שעדין צריכה בדיקה. ונסתפקו: האם מותר לשחוט עוף כזה ביו"ט, או שחוששים שימצא טריפה וטרח שלא לצורך. ואם טעם דין לבנים משום חשש טרחה אף כאן לא ישחטו.

2. קבוצה שבשלו וכל אחד הביא חלק כגון: אש, עצים, קדרה, מים, תבלין, מגיס. מי חייב?

כשהאש הובאה ראשונה - כולם חייבים [או מבעיר או מבשל]

כשהאש הובאה אחרונה - אחרון חייב וכולם פטורים. טעם איסור שפיית קדרה - מדובר בקדרה חדשה וכשם שאסור ליבון רעפים.

3. תנור וכיריים חדשים מותר לטלטלם לצורך לתת בהם דבר. אלו פעולות נאסרו לעשות בהם?

לטכסם בשמן, ולשופם במטלית אסור משום עשיית כלי. להפיגם בצונן - אם לקשותם אסור ולצורך האפיה עצמה מותר.

4. אלו דינים נוספים למדנו בסוגיא זו במלאכות יו"ט?

א. למלוג [השרת השיער ע"י מים רתוחים או ע"י -] להבהבם באור, מותר.

ב. להשיר שיער ע"י מריחת חרסית וכדו' אסור שנראה כעיבוד. וכן אין גוזזין במספרים.

ג. לא גוזזים עלים מהתלוש עם הכלי הגוזז ממחובר, שנראה שלקטן היום.

ד. מתקנין קונדס ועכביות. אע"פ שיש בהם טורח גדול.

ה. מסיקים ואופין בתנור גדול וכן חמין ביורה גדולה. אבל בחדשה אין אופין שמא תפחת ונמצא שבחינם טרח.

ו. אין נופחין לאש במפוח מפני שדומה למלאכת אומן אבל נופחין בשפורפרת.

ז. אין מתקנין שיפוד שנשבר ואין מחדדין אותו. [שאסור מכשירי אוכל נפש. ודלא כר' יהודה]

ח. אין מכשירים את הקנה להיות כלי שיצלו עליו מליח. אבל שוברים אגוז במטלית בין שיניו. שאם יקרע, אי"ז קורע ע"מ לתפור.

5. מה ביאור הספק 'שבת' מהו שתקבע מוקצה למעשר?

כלל: א. פירות שהוכנו לאכילה בשבת הוקבעו להתחייב במעשר. ב. כניסת פירות לחצר קובעתם למעשר אף אם לא נגמרה מלאכתן.

ונסתפקו: האם שבת קובעת למעשר אף בפירות שלא נגמרה מלאכתן.

צדדי הספק: אכילת שבת קרויה 'עונג' וא"כ קבעה אפילו בדבר שלא נגמרה מלאכתו, או שרק בדבר שנגמרה מלאכתו.

ופסק רב נחמן: לימוד ערוך בדינו ששבת קובעת אף בדבר שלא נגמרה מלאכתו.

ראיה א': משנתנו - בערב שבת שבשביעית לר' אליעזר מועיל לגלות דעתו שעתיד להשתמש בהם, אף שלא יבשו לגמרי ומשמע

שכשאינו בשביעית אסור, מפני שנוהג מעשר והוקבע. ואין לדחות שבמשנתנו לדעת ר' אליעזר, אמירתו שיאכל מהם קבעה למעשר

ולא השבת ומה שנקטה המשנה דוגמא של שבת לחדש ש'טבל', אף שיש איסור דרבנן לתקנו אינו מוקצה מחמת איסור זה.

כיון שאם יכול להחזיר אחר אכילתו את הנותר למקומו, לא קובע למעשר, וכל שכן כאן שזה רק דיבור. [מכאן שייך לדף לה]

ומקור ההלכה - הנוטל זיתים מן המעטן, לדעת ר' אליעזר אם המעטן טהור והאדם טמא הוקבעו למעשר. אלא יש לדחות: שאין

להוכיח מדעת ר"א. שלשיטתו תרומה קובעת אף בדבר שלא נגמרה מלאכתו וכ"ש שבת. משא"כ לדעת חכמים החולקים אין ראיה.

ראיה ב': לחכמים במשנתנו אינו מוקצה עד שירשום מכאן ומכאן אני נוטל [שחלקו על דין ברירה] ומכך שהעמידו דוקא בשביעית

שאינו מעשרות משמע שיוקבע למעשר. ונדחה: שיתכן שאמירתו קובעת והסיבה שנכתב 'שבת', לחדש שטבל נחשב 'מוכן'.